

Art. 8. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

Kierownik Ministerstwa Robót Publicznych: *Jakimowicz*

769.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 27 sierpnia 1924 r.

o wysokości odsetek prawnych.

Na zasadzie art. 1 p. b. 5 i art. 2 ustawy z dn. 31 lipca 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i gospodarstwa społecznego (Dz. U. R. P. № 71 poz. 687) oraz zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 26 sierpnia 1924 r. stanowią co następuje:

§ 1. Wysokość odsetek prawnych (ustawowych) w stosunkach prywatno-prawnych ustala się aż do odwołania na 24⁰/₀ od stą rocznie.

§ 2. Upoważnia się Ministra Skarbu do obniżania w drodze rozporządzeń stopy procentowej ustalonej w § 1 niniejszego rozporządzenia.

§ 3. 1. Przepis § 1 i 2 niniejszego rozporządzenia ma również zastosowanie w wypadkach, gdy tytuł prawny do odsetek prawnych powstał przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

2. Rozporządzenie niniejsze stosowane będzie przez sądy z urzędu bez względu na postawiony przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia wniosek strony zainteresowanej o zasądzenie odsetek według dotychczas obowiązujących przepisów.

3. W wypadkach gdy wysokość odsetek prawnych ustaloną została wyrokiem sądowym według przepisów dotychczas obowiązujących dopuszczalną jest egzekucja tych odsetek w wysokości ustalonej na mocy niniejszego rozporządzenia bez potrzeby uprzedniego uzyskiwania zmiany wyroku.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

§ 5. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu i Ministrowi Sprawiedliwości.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów

i Minister Skarbu: *W. Grabski*

Kierownik Ministerstwa Sprawiedliwości: *Siennicki*

770.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej

z dnia 27 sierpnia 1924 r.

o zakazie wywozu zagranicę złota i srebra.

Na mocy art. 1 ust. E p. 7 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i gospodarstwa społecznego (Dz. U. R. P. № 71, poz. 687) oraz zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 26 sierpnia 1924 r., zarządzam co następuje:

§ 1. Wywóz zagranicę złota i srebra we wszelkiej postaci, jako to: w monetach, sztabach i wyrobach oraz w stanie nieprzerobionym, bez względu na to, czy kruszce te są w stanie czystym, czy też w postaci wszelkiego rodzaju stopów,—jest zakazany z niżej wyszczególnionymi wyjątkami.

§ 2. Dozwolony jest wywóz monet srebrnych do wysokości kwoty, przedstawiającej nominalnie (według równi monetarnej) równowartość 100 złotych na jedną osobę jednorazowo.

§ 3. Osoby, przekraczające granice Rzeczypospolitej Polskiej, mają prawo wywieźć ze sobą wyroby ze złota i srebra do własnego swego użytku. Rodzaj i ilość (ewentualnie maksymalną wagę) dozwolonych w myśl niniejszego paragrafu do wywozu wyrobów określi rozporządzenie Ministra Skarbu.

§ 4. Minister Skarbu może zwalniać do wywozu zagranicę generalnie poszczególne kategorie wyrobów ze złota i srebra w drodze rozporządzenia oraz sam lub przez wyznaczone władze udzielać zezwoleń na wywóz zagranicę poszczególnych przedmiotów, których wywóz zakazuje § 1 niniejszego rozporządzenia.

§ 5. Dozwolony jest wywóz wwiezionego do kraju z zagranicy złota i srebra we wszelkiej postaci, a w szczególności wyrobów oraz monet z tychże kruszców, na warunkach, które ustali rozporządzenie Ministra Skarbu.

§ 6. Winni przekroczenia postanowień niniejszego rozporządzenia oraz przepisów wydanych na jego podstawie bez względu na to, czyją własność stanowią wywożone przedmioty, ulegają:

- a) na obszarze b. dzielnicy rosyjskiej, pruskiej oraz górnośląskiej części Województwa Śląskiego—karze więzienia do dwóch lat i grzywny do wysokości trzykrotnej wartości przedmiotu wywożonego lub jednej z tych kar. Z karą powyższą może być połączona konfiskata przedmiotu wywożonego;
- b) na obszarze b. dzielnicy austriackiej za występki—karze aresztu ścisłego do dwóch lat i grzywny do wysokości trzykrotnej wartości wywożonego przedmiotu lub jednej z tych kar. Z karą powyższą może być połączona konfiskata przedmiotu wywożonego.

§ 7. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu, zaś co do § 6 Ministrowi Sprawiedliwości.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w 4 tygodnie po ogłoszeniu na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej. Z dniem tym traci moc obowiązującą ustawa z dnia 15 lipca 1920 r. o zakazie wywozu zagranicę kruszców szlachetnych (Dz. U. R. P. № 62, poz. 404) jak również wszystkie w tej mierze ustawy i rozporządzenia dotychczas obowiązujące na obszarze górnośląskiej części Województwa Śląskiego a sprzeczne z rozporządzeniem niniejszem.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu: *W. Grabski*

Kierownik Ministerstwa Sprawiedliwości: *Siennicki*

771.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu Ministrem Spraw Wewnętrznych

z dnia 2 września 1924 r.

w sprawie trybu postępowania zarządów obwodowych funduszu bezrobocia przy powierzaniu swych czynności gminom lub innym instytucjom społecznym o charakterze publiczno-prawnym, w sprawie nadzoru ze strony zarządów obwodowych nad gminami i temi instytucjami, oraz w sprawie zwrotu kosztów i wynagrodzenia Państwowych Urzędów Pośrednictwa Pracy, gmin i tych instytucji społecznych.

Na mocy art. 39 ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia z dn. 18 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 67, poz. 650) i w wykonaniu art. art. 21, 22, 23, 24 i ustępu 2 art. 26 tejże ustawy, zarządza się co następuje:

§ 1. W razie uznania przez zarząd obwodowy funduszu bezrobocia za wskazane powierzenie swych czynności gminie na mocy art. 22 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. zarząd obwodowy winien:

- zasięgnąć w tej sprawie opinii władz nadzorczych gminy i po otrzymaniu tej opinii sporządzić szczegółowo umotywowany wniosek, następnie odesłać go wraz z aktami sprawy do zarządu głównego funduszu bezrobocia, dla powzięcia w tej sprawie ostatecznej decyzji;
- po otrzymaniu od zarządu głównego decyzji, upoważniającej zarząd obwodowy do powierzenia wykonywania w tej lub innej mierze swych czynności danej gminie, niezwłocznie powziąć w tej sprawie odnośną uchwałę całkowicie w swej treści uzgodnioną z decyzją zarządu głównego, i
- uchwałę, powierzającą danej gminie wykonywanie określonych czynności, doręczyć gminie do wiadomości i wykonania.

§ 2. Uchwała zarządu obwodowego, powierzająca wykonywanie jego czynności danej gminie, zawierać winna:

- upoważnienie danej gminy do wykonywania w imieniu zarządu obwodowego powierzonych czynności funduszu bezrobocia z powołaniem się na art. 22 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. i niniejsze rozporządzenie;
- ściśle wymienienie przysługujących gminie uprawnień, wpływających z tytułu wykonywania powierzonych jej czynności;
- oświadczenie, że gmina za czynności powierzone jej zastępczo przez zarząd obwodowy otrzyma od funduszu bezrobocia wynagrodzenie tytułem zwrotu przewidywanych kosztów w formie stałego ryczałtu, bądź w formie odsetek od sumy ogólnej wpływów i wypłat. Wysokość wynagrodzenia wynosić ma w zależności od rzeczywistych kosztów: za ściąganie wkładek od 1 do 3°/o ogólnej sumy wpływów, za wszystkie zaś inne powierzone gminie czynności od 3 do 5°/o ogólnej sumy wypłat, uskutecznionych w odnośnym okresie czasu za pośrednictwem gminy na rachunek funduszu bezrobocia;
- stwierdzenie, że gmina powierzone jej czynności wykonywać winna zgodnie z instrukcjami, jakie od zarządu obwodowego otrzyma, nadto, że gmina obowiązana jest wykonywać wszelkie inne zlecenia zarządu obwodowego, uchwałą upoważniającą nieprzewidziane, lecz z wykonaniem przepisów ustawy ściśle związane;
- ściśle oznaczenie terenu działania i
- polecenie prowadzenia odrębnej rachunkowości w zakresie czynności powierzonych.

§ 3. Po przekazaniu gminie swych czynności, zarząd obwodowy winien nadzorować działalność gminy w zakresie wykonywania powierzonych jej funkcji, a wszelkiego rodzaju trudności i niedokładności usuwać, udzielając gminie odpowiednich wskazań w postaci porad ustnych i pism instrukcyjnych.

§ 4. W wypadku, gdyby gmina powierzone jej czynności wykonywała niedbale, ew. od wykonywania poszczególnych zleceń, w zakres akcji zabezpieczeniowej wchodzących, uchylała się, natenczas zarząd obwodowy winien niezwłocznie wnieść co do tego zażalenie do władzy nadzorczej gminy.

§ 5. W razie, gdyby w myśl art. 24 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r., gmina powzięła uchwałę o zwrócenie się z prośbą do Ministra Pracy i Opieki Społecznej o zwolnienie jej od wykonywania czynności, przez zarząd obwodowy powierzonych, gmina winna odpis swej prośby doręczyć zarządowi obwodowemu, który prześle ją wraz z własnym co do tego wnioskiem do zarządu głównego.

§ 6. W razie powierzenia swych czynności instytucji społecznej o charakterze publiczno-prawnym, zarząd obwodowy, po uznaniu danej instytucji za zaufania godną, winien wejść z nią w układy i ewentualnie sporządzić prowizoryczną umowę, którą wraz z własnym wnioskiem w tej sprawie winien odesłać do zarządu głównego dla uzyskania z jego strony zgody.